به سنت عمل کردی و نمازت صحیح است.

از ابوسعید خدری رضی الله عنه روایت است که می گوید: دو نفر به مسافرت رفتند، چون وقت نماز فرا رسید و آب همراهشان نبود، با خاک پاک تیمم نمودند و نماز خواندند، سپس در همان وقتِ نماز آب یافتند، یکی از آن دو، دوباره وضو گرفت و نماز خواند و دیگری چنین نکرد؛ سپس نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمدند و این مساله در با ایشان در میان گذاشتند؛ رسول الله صلی الله علیه وسلم به آنکه نمازش را اعاده نکرده بود فرمود: «أَصَبْتَ السنة، وَأَجْزَأَتْكَ صَلَاتُكَ»: «به سنت عمل کردی و نمازت صحیح است». و به دیگری فرمود: «لك الأجر مرَّتَين»: «به تو دو پاداش داده خواهد شد».

[صحیح است] [به روایت نسائی - به روایت ابوداوود - به روایت دارمی]

صحابه ی بزرگوار ابوسعید خدری رضی الله عنه می گوید: «دو نفر به مسافرت رفتند، آنگاه وقت نماز فرا رسید و آب همراه شان نبود، پس با خاک پاک تیمم نمودند»؛ یعنی قصد استفاده از خاک به شیوه ای مخصوص نمودند یا با خاک پاک تیمم کردند. «و نماز خواندند، سپس در همان وقتِ نماز آب یافتند که یکی از آنها دوباره وضو گرفت و نماز خواند»؛ یا گمان می کرد که با پیدا کردن آب نمازی که با تیمم خوانده باطل است و یا از روی احتیاط چنین کرد. «و دیگری نمازش را اعاده نکرد»؛ چون بر این باور بود که نمازش صحیح است. «سپس نزد رسول الله صلی الله علیه و سلم آمده و ماجرا را تعریف کردند»؛ یعنی آنچه بر آنان گذشته بود بیان کردند. بنابراین رسول الله صلی الله علیه وسلم به آنکه نمازش را اعاده نکرده و دوباره نخوانده بود فرمود: «أَصَبْتَ السنة»؛ یعنی به حکم شرعی ای عمل نموده ای که با سنت ثابت گشته است. و عبارت «وأجزأتك صلاتك» به معنای: «همان نمازت کافی است» در واقع تأکید و تفسیر جمله ی قبلی است. «و به کسی که وضو گرفته بود» یعنی برای نماز «و دوباره نماز خواند» یعنی نماز را در وقتش با وضو ادا نمود، فرمود: «لك الأجر مرتين»: یعنی هر دو نمازت صحیح بوده و بابت هر دو پاداش می بری و الله متعال پاداش کسی که کار نیک انجام دهد، ضایع نمی کند. و اشاره به این دارد که عمل کردن به احتیاط بهتر است، چنانکه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «دَعْ ما يَرِيبُكَ إِلَى مَا لا يَرِيبُك»: «آنچه درباره ی (درست بودن) آن شک داری رها کن و به کاری بپرداز، یا به چیزی روی بیاور که درباره اش شک نداری».

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/10022